

Lægemøde i Odense. Jeg har gennemført disse Forhandlinger med stor Nøiagtighed og stor Lyst til derved at kunne faae mine Tanker klarede, men maa beklage, at jeg ingen Veiledning fandt der; men paa den anden Side fandt jeg heller ikke Grund til at troe, at den almindelige Mening blandt Lægestanden — og navnlig kunde jeg heller ikke føle mig foranlediget til at troe, at Sundhedscollegiet havde forandret sin Anskuelse derom — var den, at der var Anledning til at gjøre Forandring i Dvaffalverilovgivningingen. Der er altsaa mere end Vished for, at jeg neppe vilde have faaet Andet end en fraraadende Erklæring fra Sundhedscollegiet. Ligeoverfor dette stod den Omstændighed, som jeg tidligere har nævnt, at Spørgsmaalet om Forandring i Dvaffalverilovgivningingen gjentagne Gange var bleven bragt paa Bane ved Forespørgsler i Repræsentationen. Der var givet Svar herpaa, og navnlig havde jeg i forrige Samling havt det Hverd paa min Formands Vegne at give et Svar, som forekom mig i den Grad at imødekomme Ønsket om en Forandring, at jeg følte mig forpligtet eller i det Mindste stærkt opfordret til at bringe Sagen frem for Lovgivningsmagten. Jeg har aabent erklæret, hvad det var, jeg havde taget som mit Forbillede, og naar det ærede Mindretal fandt det at være en Særegenhed ved Lovudkastet, at man havde taget Hensyn til, hvad der var bleven udarbejdet i et andet Land, og som ikke var blevet til Lov der, saa maa jeg i den første Henseende fremhæve — hvad der ogsaa tidligere er fremhævet — at Basis for Dvaffalverilovgivningingen i Norge og Danmark er den samme, nemlig Fdgn. 5te September 1794, som med de Tillæg, der senere ere tilkomne i samme Retning, indeholde de endnu gjældende Regler. Naar der dernæst er lagt Vægt paa, at dette Lovforslag ikke er blevet forelagt det norske Storting, men at der er blevet forelagt et andet, og at dette af Stortinget er bleven vedtaget med saadanne Forandringer, at Regjeringen ikke har troet det rigtigt at indstille det til Sanction, da skal jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa en Ting, der nærmest berører det Forslag, der for Dieblirket foreligger til Forhandling. Der var nemlig i dette andet Udcast, som blev forelagt

Stortinget, en Bestemmelse om, at de, som drive Dvaffalveri som Næringsvei, uden videre skulde kunne straffes, selv om der ikke skete nogen Skade. Denne Bestemmelse blev stemt ud, og dette var en af de væsentligste Aarsager til, at den norske Regjering fandt sig foranlediget til at indstille Lovforslaget med de af Stortinget vedtagne Forandringer til Sanction. Der foreligger altsaa et Votum i vort Naboland, der jo for en heel Deel har Forhold tilfælles med os, og i alt Fald har samme Basis for dets Lovordning i denne Henseende som vi, for, at der er Stemningen imod en saadan Ordning som den, der her er foreslaet af Mindretallet. Jeg troer ikke, at jeg tager meget feil, naar jeg antager, at der ogsaa her i Danmark er en saadan Stemning tilstede, at en Bestemmelse som den af det ærede Mindretal foreslaede ikke af Nogen vilde findes egentlig tilfredsstillende. Jeg pointerer dette „af Nogen“, idet jeg finder mig overbevist om, at den heller ikke vilde være syldestgjørende for dem, der have Betænkelighed ved at frigive Lægevirkksomheden, eller hvad man vil kalde det. Det forekommer mig, at det vilde være yderst vanskeligt at bevise, selv ved Hjælp af de Anthydninger, som det ærede Mindretal har gjort i saa Henseende til Veiledning for Domstolene, at man har drevet denne Virksomhed som Næringsvei. — Jeg har jo ingenfinde lagt Stjul paa, at jeg har havt Betænkeligheder ved at forelægge Lovgivningsmagten et Lovforslag om Frigivelse af Lægepraxis, og jeg tilstaaer, at jeg har endnu de samme Betænkeligheder; men jeg har fundet det rigtigt i alle Tilfælde gennem et Regjeringsforslag at lade Spørgsmaalet komme under Forhandling i Repræsentationen. Jeg har fundet det rigtigt af forskellige Grunde, og navnlig fordi det, medens man vel kunde være aldeles sikker paa, at denne Sag, selv om der ikke forelaa et Regjeringsudkast, dog vilde komme under Forhandling paa Rigsdagen, forekommer mig heldigere, at det skete paa Grundlag af et Regjeringsforslag; dette har, jeg tilstaaer det ganske aabent, været min Grund til at forelægge dette Lovudkast. De ærede Medlemmer kunne nu have nogen Tøie til — jeg skal i alt Fald ikke bebrejde dem det — at sige: ja, saa skulde Ministeren aldrig være kommen med Forslaget.